

Kjak

Brandur Sandoy
Tinglimur og borgarstjóri á Sandi

Nú er stundin

Summi politisk mál hava tað við at fara av sporinum, og hetta kunnu vit av røttum staðfesta um málið, viðvíkjandi gjald fyri koyring ígjøgnum undirsjóvartunlar, og figging av Sandoyartunlinum.

Øll orrustan byrjaði við, at landstýrismaðurin spældi út við hvørjar hugsanir hann hevði um málið.

Hann vildi, at Skálafjarðartunnilin saman við teimum verandi undirsjóvartunlunum, skuldu figgja ein komandi Sandoyartunnil. Útsøgnin varð, at hann dugdi ikki at síggja annan møguleika enn henda, um Sandoyartunnilin skuldi gerast veruleiki.

Hetta sjónarmið fall vestur- og norðurborgarstjórunum fyri bróstið, og tey meldaðu út, at tey vildu ikki figgja hinar tunlarnar.

Hetta fall suðurborgarstjórunum fyri bróstið, og teir meldaðu út, at um tað

skal verða frítt at koyra í undirsjóvartunlum, so skal tað eisini verða frítt at sigla.

Síðani hava partarnir ikki flutt seg nevnivert.

Men er ósemjan nú so stór hóast alt?

Eg ivist onga løtu í, at suðurborgarstjórnir kunnu taka undir við, at Sandoyar- og seinni Suðuroyartunnilin kunnu verða figgjaðir á sama hátt, sum hinir undirsjóvartunlarnir hava verið, nevniliga yvir skattin og við nýtslugjaldi.

Heldur ikki ivist eg eina løtu í, at norður- og vesturborgarstjórnir eru við uppá, at sjóvegis farleiðirnar eisini verða ókeypiss, um teirra undirsjóvartunlar verða tað.

Sjálvur haldi eg tað verða skeivt, at sjóvegis farleiðirnar verða ókeypis, men rætt hevði verið at tær gjørdust kostnaðarminni. Eisini haldi eg, at norður- og

vesturborgarstjórnir eiga at verða tilreiðar, at góðtaka eitt lítið gjald fyri rakstur av teirra undirsjóvartunlum, tá teir eru útgoldnir.

Hvar er so ósemjan?

Jú, hon er um leistin ið landstýrismaðurin hevur borðreitt við.

Skálafjarðatunnilin eigur helst at verða gjørdur av privatum, um so er at hann er ein so góð forrætning. Uttan iva verða lánitreytirnar um fá ár betri enn í dag, og sum er, er tað eisini koyrandi av Skálafjørðinum til Havnar.

Sandoyartunnilin eigur hinvegin at verða gjørdur av landinum beinanvegin, og hann eigur at verða figgjaður sum hinir báðir undirsjóvartunlarnir hava verið figgjaðir, yvir landskassan og við nýtslugjaldi.

Orsøkin til at Sandoyartunnilin eigur at verða gjørdur beinanveg eru fleiri.

Sandoyggjin hevur verið fyri stórar afturgongd í fólkatalinum seinastu 20 árin, eini 20-25%. Oyggjin stendur enn til at bjarga, men bert um skjótt verður borið at.

Pengar hava við inflatiónini lyndi at minka í virði. Vágatunnilin varð ovurhonds dýrur tá hann varð gjørdur, hann kostaði 280 mió. kr. Ongin hevði ivast í dag, at brúkt 280 mió. kr at fingið fast samband til Vágoyinna. Sandoyartunnilin kostar 700 mió. kr, og um 20 ár hevur henda upphædd nógv minni virði enn í dag, so tá fer ongin at ivast í, at avgerðin um at gera Sandoyartunnilin nú varð røtt.

Somuleiðis hevur Sandoyggjin í dag eitt ferjusamband, sum sambært kanning kostar um 17 mió. kr á hvørjum ári. Henda upphædd kemur at vaksa í takt við herðing í IMO krøvum, og um 15 ár skal nýtt

skip gerast til farleiðina, sum kostar trýsifraða milliónaupp-hædd.

Nú er stundin

Landstýrismaðurin hevur víst í verki, at útoyggjar eiga pláss í huga hansara.

Nú vóna vit í Sandoynni, at landstýrismaðurin eisini

sær tann ótrúliga møguleika hann hevur, at fáa Sandoyinna fram ájavnt við onnur; at landstýrismaðurin visir seg visioneran, og sær møguleikar heldur enn forðingar.

Figgingarmøguleikarnir tørva ikki, vónandi heldur ikki viljin.

LANDSSJÚKRAHÚSIÐ

ENDURLÝSING

Leiðandi sjúkrarøktarfrøðingur til Landssjúkrahúsið/ Psykiatriska Depilin

Vit sóknast eftir einum engageraðum og álitisvekjandi leiðara til Psykiatriska depilin, sum er málsøkin og hevur áræði til saman við leiðandi yvirlækna, at standa á odda í arbeiðinum við at menna og leiða depilin. Avbjóðingarnar eru nógvar og tengdar at dagliga virkseminum og broytingunum í deplinum. Krøvini eru tískil høg til evnini at varðveita yvirlitið, taka avgerðir, tola trýst og mótstøðu, eisini í akuttum støðum.

Starvsetan skjótast gjørligt við sáttmála millum Fel.Før.Sjúkrarøktarfrøðingar og Figgjarmálaráðið. Starvið er áramálssett fyri eitt tíðarskeið uppá 6 ár við møguleika fyri leingjan 3 ár eftir umsókn.

Nærri fæst at vita við at ringja 304500 til Nainu Túgvustein, varastjóri, lokal 1003, Isnaitu@ls.fo ella til Tormóður Stóra, leiðandi yvirlækni á Psykiatriska deplinum, lokal 4100, Istorst@ls.fo

Umsóknarfreistin er 18. apríl 2012 kl. 1200

Skivlig umsókn við CV skal sendast við telduposti til: umsokn@ls.fo

Sí størri lýsing á www.ls.fo

Bárður Jákupsson

Føroyskt bátasmíð

Fyri stuttum varð lagt fram álit um at skapa føroyskum bátasmíði livilíkindi. Hetta er áhugaverdur lesnaður, mangt og hvat verður havt á lofti. Men eg sakni ein høvuðstátt, sum fyri mong man tykjast vera høvuðstreytin fyri, at føroyska bátinum skal vera liv lagað.

Tað veit hvørt menniskja, at fremsta fortreytin fyri, at hetta handverk skal kunna liva, er at báturin verður brúktur. Neyvan verður tað sum eitt amboð hjá teimum, ið velja sær útróður sum liv-ibreyð, men hjá teimum sera mongu, ið flota bát at fáa sær eitt kók, dyrgja ella bara til stuttleika ein summardag. Mangur frítíðarflotari hevði fegin viljað valt sær ein vakran og kimiligan føroyskan

bát, heldur enn ein lágfloygdan glastrevjubát, um hetta bar til. Kanska er hann eitt lítið sindur dýrari, men so flýtur hann eisini tryggari, er minni livandi – og hann er ein fragd fyri eygað.

Hvussu ber tað so til, at eingin longur heitir á bátasmiðin um at smíða sær nýggjan bát? Jú, tað er eyðsæð: Tilfarið hevur í eitt langt áramál verið so at siga ónýtiligt. Viðurin hevur verið út av lagi vánaligur. So seint sum í 1980árunum vórðu bátar enn smíðaðir víða hvar, men longu um aldamótið minkaði smíðið burtur í einki. Tí bátarnir høvdu alt ov stutta livitíð. Víða hvar sært tú 15-20 ára gamlar bátar, ið eru fúnaðir burtur, farnir upp í rot.

Tann, ið hetta hevur roynt, má sjálvsagt siga "Ill-anstíð, føroyskan bát vil eg ikki síggja aftur!" Fyri einum tveimum ættarliðum síðan var vanligt, at bátar slitu einar tveir mansaldrar – ella meir. Grindabátarnir í Vági, hvussu gamlir munnu teir vera?

At vandamálið við tilfari ikki verður nevnt við einum orði í álitinum um bátasmíð, ið latið varð Mentamálaráðnum fyri stuttum, er mær ein gáta. Og helst mongum við mær.

Hvat er so at gera? Hvat átti at staðið í tilmælinum? Har átti at staðið, at finnast skal tann serfrøðingur, ið kann fara út í heim – til teir sibirisku skógirnar kanska? Amazonas ella Alaska? Ikki

veit eg, men tað átti at borið til at funnið fram til tann besta viðin, ið finst, tað tilfarið, ið hóskar serliga væl til føroyskt bátasmíð. Latum okkum fáa til vega ein stóran førning av hesum góða viði, sum bátasmiðirnir so kunnu fáa burtur av. Hvør skal figgja hetta? Eg loyvi mær at skjóta upp, at teir stóru timburhandlarnir taka seg saman og fáa hetta í lag. Kanska áttu teir at kent eina ábyrgd?

Tá ið hetta er komið í lag, kunnu bátasmiðirnir lýsa: "Ognið tygum føroyskan bát – vit halda okkum kunna lova, at við rímligari røkt er honum tryggjað rættiliga long livitíð". Tá fer áhugin at vaksa fyri at ognar sær føroyskan bát. Einkin at ivast í!